

ת"פ 22279/08/19 - מדינת ישראל נגד מוטי מרדכי ששון - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 22279-08-19 מדינת ישראל נ' ששון

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח ועו"ד פרשר
המאשימה
נגד
מוטי מרדכי ששון - בעצמו
הנאשמים
ע"י ב"כ עו"ד אבי אודיס

החלטה

מבוא

1. ביום 4.3.20 הודה הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. לפי כתב האישום המתוקן, בצהרי יום 30.11.18 ערך הנאשם קניות בסופרמרקט "יוחננוף" בקרית עקרון. בהגעת הנאשם לקופת הסופר, נתקל במתלונן, השוטר שיר גולוס, אשר שהה באותה העת בסופר שלא במסגרת תפקידו. בין השניים התפתח דין ודברים. בהמשך לכך, הנאשם תקף את המתלונן בכך שהיכה בפניו באמצעות ידו. כתוצאה מכך, נפלו משקפיו של המתלונן אל עגלת הסופר. בשלב זה, הזדהה המתלונן בפני הנאשם כשוטר, הודיע לו שהוא מעוכב וביקש ממנו להזדהות, אולם הנאשם אמר כי אין עליו מסמכי זיהוי. לאחר מכן, ניגש הנאשם אל עגלת הסופר, לקח את משקפי המתלונן עמו ועזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בדמות נפחות, אודם, רגישות ודימום מהאף וכן אדמומיות בפיו.
2. לפי הסדר טיעון, טרם הרשעת הנאשם נשלח לשירות מבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית. כן הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם יפצה את המתלונן בסכום של 2,000 ₪.

תסקיר שירות מבחן

3. בתסקירו מיום 28.6.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 32, נשוי ואב לשני קטינים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ושירת בחיל הצנחנים בתפקיד לוחם. במהלך שירותו הצבאי יצא לקורס קצינים אותו השלים בהצלחה. הנאשם ממשיך בשירות מילואים פעיל והוא מוערך על ידי מפקדיו. לאחר שחרורו מהצבא הקים חברת נדל"ן יחד עם שני שותפים בחו"ל, אולם בהמשך מכר את חלקו בחברה. בשנת 2015 הקים את חברת "אפיקים הנדסה" העוסקת בתחומי הפיקוח והבנייה, תיאום ותכנון. בשנת 2019 סיים הנאשם קורס ניהול פרויקטים ופיקוח. הנאשם נישא בשנת 2014, אשתו עורכת דין במקצועה, קצינת עתירות בשירות בתי הסוהר, אשר הביעה אכזבה לנוכח מעורבותו בעבירה. הנאשם תיאר מערכת יחסים זוגית חזקה ויציבה. הנאשם תיאר משפחה חמה ומלוכדת. הנאשם ואחיו גדלו על ערכים של אהבת הארץ, כבוד האדם, נתינה

ועזרה לזולת. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו. הנאשם מסר, כי בעת ביצוע העבירה היה לחוץ בשל כניסת השבת וביקש את עזרת המתלון להעביר את המוצר שרצה לרכוש יחד עם קנייתו. בעת שניסה לשלם למתלון, הדף המתלון את המוצר ואמר לנאשם כי הוא "מסכן" ושהוא לא מוכן לעשות זאת בעבורו. לדברי הנאשם, הוא התקשה להכיל את תגובת הפגיעה והבושה שחוזה מדבריו של המתלון ובתגובה לגישתו המזלזלת, פעל בתגובה אימפולסיבית וללא מחשבה על מעשיו. הנאשם הביע חרטה עמוקה בפני המתלון ואף ביטא בפני שירות המבחן אכזבה רבה נוכח האירוע.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מנומס, נעים הליכות, בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות וכישורים רבים. הנאשם שיתף בתכנים אישיים והתבונן באופן ביקורתי על מעשיו. הנאשם בעל יכולות הסתגלות במסגרות ובעל יציבות תעסוקתית, נושא באחריות למעשיו ולהשלכותיהם. הנאשם אינו תומך בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות ואין לו בעיה בוויסות דחפים. הנאשם גם אינו מאופיין בדפוסים עבריינים או אלימים. עוד ציין שירות המבחן, כי בעקבות ההליך המשפטי חווה הנאשם טלטלה. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות עבירות נוספות נמוך. שירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית. הנאשם הביע חשש מהרשעתו ומסר, שככל שיורשע עסקו ייפגע, וזאת משום שהחוזים בתחום הנדל"ן והבנייה כוללים סעיפים ברורים המתנים את החוזה באי הרשעה ועבר פלילי. מכאן, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה ולצד זאת להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

טענות הצדדים לעונש

4. בא כוח התביעה טען, כי ראוי לסיים הליך ללא הרשעה רק במקרים חריגים בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה וחומרתה של העבירה.
5. עוד טען, כי לא עלה בידו של הנאשם להוכיח נזק קונקרטי, למרות התסקיר החיובי. לטענתו, הדרישה של חברות פרטיות לעיין בגיליון רישום פלילי אינה בסמכות וברשות ואין כל הכרח כי אכן תיגרם לנאשם פגיעה קונקרטית וודאית. מכאן טען, כי יש להרשיע את הנאשם.
6. עוד טען, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על זכות האדם לשלמות גופו, שמירה על בטחונו וכבודו.
7. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם היכה בפניו של המתלון על רקע מה בכך, וגרם לו לחבלות. כתוצאה מכך נפלו משקפיו של המתלון והנאשם לקח עמו את המשקפיים.
8. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים.
9. עוד הוסיף וטען, בא כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם יליד 1987, הודה במיוחס לו; הוגש בעניינו תסקיר חיובי.
10. לאור האמור, עתר בא כוח התביעה למקם את הנאשם ברף התחתון ולהטיל מאסר על תנאי, קנס ופיצוי מוסכם.
11. בא כוח הנאשם טען, כי אין מדובר בסוג עבירה אשר אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה והאירוע הוא במדרג חומרה נמוך. המדובר באירוע קצר, לא מתוכנן, שבמהלכו הנאשם הגיב בחוסר פרופורציה לעלבון. עם זאת, מדובר באובדן עשתונות רגעי וחד פעמי.

12. עוד טען, כי מכלול הנסיבות האישיות מצדיקות אי הרשעה: הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ביטא חרטה וצער על התנהגותו, הביע נכונות להתנצל בפני המתלונן. הנאשם הפיק לקחים. הצדדים הסכימו על פיצוי בסכום של 2,000 ₪; שירות המבחן לא התרשם מצורך טיפולי או פיקוח; קיים סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד; הנאשם מלח הארץ, נשוי ואב לשני ילדים, משרת במילואים ומוערך על ידי מפקדיו, וכל עתידו לפניו.
13. בא כוח הנאשם הוסיף, כי שירות המבחן המליץ לסיים ההליך ללא הרשעה כדי לא לפגוע בעתידו המקצועי. הנאשם ואחרים שותפים בחברת "אפיקים הנדסה" והנאשם משמש כמנהל פרויקטים. במסגרת עבודתו, נדרש הנאשם להצהיר כי הוא נעדר עבר פלילי. בנוסף הנאשם בעל רישיון תיווך, והרשעה תביא לשלילת רישיונו. מכאן טען, כי הרשעתו תוביל לפגיעה בפרויקטים בחו"ל ודרישות לקבלת ויזה.
14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו פיצוי מוסכם בסכום של 2,000 ₪.
15. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי עשה טעות, הודה במעשיו ולקח אחריות. לדבריו, גם הוא נפגע מהאירוע, ברמה המשפחתית והכלכלית. כן ציין, כי בדעתו להירשם ללימודי הנדסה בטכניון, ואם יורשע יאלץ לבטל את לימודיו.

דין והכרעה

16. עיקר המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת הרשעתו של הנאשם.
17. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).
18. האם סוג העבירה מאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים?
19. אכן, אין לזלזל בעבירה בה הורשע הנאשם או להמעיט מחומרתה.
20. בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, יש כדי לפגוע בערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם.
- הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה בגלל ויכוח על מה בכך. הנאשם היכה את המתלונן בפניו באמצעות ידו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בדמות נפוחות, אודם, רגישות, דימום מהאף ואדמומיות בפיו (עת/1). הנאשם התקשה להכיל את תגובת המתלונן, חש פגיעה ובושה ופעל באימפולסיביות וללא מחשבה.

21. עם זאת, הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף נמוך - בינוני, וזאת משום שהחבלות אינן חמורות ומדובר באירוע קצר ובלתי מתוכנן.
22. עיון בפסיקה מגלה, כי בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ברף נמוך - בינוני, ניתן למצוא סיום הליכים ללא הרשעה במקרים חריגים בהם ניתן לוותר על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ראו, למשל: רע"פ 2469/08 **ברוך נ' מדינת ישראל** (20.7.08); ע"פ (מרכז) 13540-01-18 **כהן נ' מדינת ישראל** (29.5.18); ת"פ (ראשל"צ) 37915-11-17 **מדינת ישראל נ' גפסון** (11.3.19); ת"פ (רח" 21688-07-16 **מדינת ישראל נ' יוסף** (1.11.17); ת"פ (נת') 9105-06-14 **מדינת ישראל נ' חאג יחיא** (3.2.16); ת"פ (ת"א) 42844-06-13 **מדינת ישראל נ' מורן** (22.10.15); ת"פ (ת"א) 48478-04-14 **מדינת ישראל נ' מנסור** (7.10.15)).
23. נסיבותיו האישיות של הנאשם עומדות כולן לזכותו: הנאשם בן 32, הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה וחסך בשמיעת עדויות; הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטינים; הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית וזוכה לתמיכה וסיוע מבת זוגתו; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק. גם לא נפתחו לחובתו תיקים חדשים בזמן שחלף מאז ביצוע העבירה; הנאשם שירת שירות צבאי קרבי מלא בחיל הצנחנים, סיים קורס קצינים בהצלחה, משרת בשירות מילואים ומוערך על ידי מפקדיו (ענ/1); הנאשם הקים חברה יחד עם שותפים בתחומי הפיקוח, הבנייה, תיאום ותכנון; שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בוגר, מנומס, נעים הליכות, בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות וכישורים רבים, בעל יכולות הסתגלות במסגרות ובעל יציבות תעסוקתית. כן התרשם שירות המבחן, כי לנאשם מוקד שליטה פנימי הנושא באחריות למעשיו ולהשלכותיהם, בעל יכולת אמפטית וראיית הפרט ואינו תומך בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות. להערכת שירות המבחן, לנאשם אין בעיה בוויסות דחפים, אינו זקוק לפיקוח ואינו מאופיין בדפוסים עבריינים או אלימים. מכאן, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור.
24. אשת הנאשם הגישה מכתב מיום 8.7.20 בו עתרה, גם היא, לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם. לדבריה, היא עובדת כעורכת דין בשירות בתי הסוהר ולאחרונה נכנסו לביתם החדש בצפון הארץ. עוד מסרה, כי הנאשם אדם, אבא ובעל טוב, מסור ואכפתי כלפי כל סובביו. עוד מסרה, כי הנאשם לקח קשה את האירוע והוא חש צער ובושה עמוקה בשל התנהגותו שאינה מאפיינת אותו כלל וכלל. כן הוסיפה, כי הרשעת הנאשם תגרום לנאשם ולמשפחה צער גדול ותביא להשלכות עגומות נוספות ובראש ובראשונה - כתם לכל החיים. כן, תפגע ההרשעה בעבודתו של הנאשם ותגרום למשפחה נזק כלכלי עצום. כן הביעה חשש, כי הרשעת הנאשם גם תשליך על עבודתה כעובדת בשירות המדינה (ענ/2).
25. אשר להוכחת נזק קונקרטי - הנאשם הציג מספר מסמכים:
- הראשון, הסכם מייסדים מיום 12.4.15 שנחתם בין הנאשם ובין שני שותפיו להקמת וניהול חברת אפיקים 38 בע"מ. לפי סעיף 20 להסכם: "מייסד שהורשע בפלילים תבחן אפשרות השעייתו מהחברה, והכל ע"פ החלטת דירקטוריון וחוקי מדינת ישראל. למען הסר ספק, הוראות אלו לא יחולו על מייסד שהואשם בפלילים טרם הרשעתו";
 - השני, הסכם שיתוף פעולה ביו חברת אפיקים 38 בע"מ נ' יובלים פינוי ובינוי בע"מ מיום 20.12.18. לפי סעיף 2.14 להסכם: "החברה מצהירה כתנאי להסכם זה, כי מנהליה ועובדיה אינם בעלי רקע פלילי. היה ותתגלה הרשעה פלילית קודמת או עתידית, יבוטל הסכם זה והחברה תהיה רשאית להכניס גורם נוסף

בנעלי החברה. על החברה לשתף פעולה עם העברת מידע ככל שתפסק ההתקשרות עפ"י סעיף זה. על החברה חלה חובת הדיווח ככל ומי מבעלי החברה ועובדיה יורשע בעבירה פלילית.";

- השלישי, הסכם שיתוף פעולה בין חברת אפיקים 38 בע"מ לבין ח. מיתר יזמות בע"מ מיום 10.3.19. לפי סעיף 2.3: "החברה מצהירה כי מנהליה אינם בעלי עבר פלילי וזה תנאי לכניסת ההסכם לתוקף. ככל ומי ממנהלי החברה יורשע בפלילים עליו לדווח ליזם באופן מיידי. במקרה של הרשעה בפלילים יבוטל הסכם זה. סכומים ששולמו עד למועד הפסקת ההסכם עפ"י סעיף זה לא יחזרו. למרות זאת, במידה ויתגלה כי החברה לא דיווחה בזמן, תשיב החברה תשלומים ששולמו לאחר מועד ההרשעה כאמור.";

- הרביעי, הסכם שכר טרחה יסוד המעלה 49 ת"א שנחתם בין חברת אפיקים 38 בע"מ לבין בר. זוארץ יזמות ופיתוח בע"מ וז.ק. אבנר יזום ובינוי בע"מ מיום 6.10.19. לפי סעיף 3.4: "החברה מצהירה כתנאי להסכם זה, כי מנהליה ועובדיה אינם בעלי עבר פלילי, היה ומי מעובדי החברה יורשע בביצוע עבירה פלילית, תופסק מידית פעילותו בקידום הפרויקט. החברה תידרש להעביר תחתיו מחליף תוך פרק זמן סביר.";

- החמישי, מכתב התראה מטעם מנכ"ל גרופין בע"מ מיום 9.1.20 ממנו עולה כי הנאשם מנהל שני פרויקטים והצהיר כי תלוי ועומד נגדו הליך פלילי. במכתב צוין, כי ככל שיורשע, החברה תאלץ להפסיק את העסקתו ללא דיחוי (ענ/1).

26. מהמסמכים שהוגשו ניתן ללמוד על פגיעה קונקרטית קרובה לוודאית בפרנסתו של הנאשם אם יורשע.

27. אכן, לא התעלמתי מטענת התביעה בדבר האיסור לעיין במרשם הפלילי וכי בנסיבות אלו החוזים שהציג הנאשם בלתי חוקיים. עם זאת, אין בחוזים שהוצגו דרישה לעיין במרשם הפלילי, וההתחייבויות לפי החוזים, שרירות וקיימות, מבלי שיש בידי, בשלב זה, לדון בשאלת חוקיותן או האפשרות לאכפן.

28. הנה כי כן, הואיל והעבירה אינה מסוג העבירות בהן לא ניתן לשקול סיום הליך ללא הרשעה, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם והוכחת פגיעה קונקרטית קרובה לוודאית במקום עבודתו, מתקיימות נסיבות חריגות לסיים ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

29. לפיכך, אני קובעת כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כמיוחס בכתב האישום המתוקן, אולם ההליך יסתיים ללא הרשעתו.

לצד זאת, יוטל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, כהמלצת שירות המבחן. רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו השירות לתועלת הציבור. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את הצו בהתאם להוראות שירות המבחן, ניתן יהיה להרשיעו ולגזור את דינו.

כן ישלם הנאשם למתלונן -שיר גולוס, עד תביעה מספר 1 - פיצוי מוסכם בסכום של 2,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.10.20.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 5

